

Det har kulturministeren endnu ikke svaret på. Kulturministeren har ikke sagt, hvorfor det er så vigtigt. Kulturministeren læser bare hver gang op, at man er imod politiske anskuelser og faglige organisationer osv., men kulturministeren siger ikke, hvorfor det er så vigtigt. Så frittede jeg jo alligevel kulturministeren lidt ud ved at spørge til det der med, om der var noget med menneskerettighederne, hvilket jeg har lidt svært ved at tro kan være det afgørende, for jeg mener, at hvis der er noget, vi synes, er et vigtigt princip – det ved jeg også, at regeringen synes – så er det, at inden man med det samme siger menneskerettigheder, så skal man da lige se, om det nu også er rigtigt, at der er et problem i forhold til menneskerettighederne. Noget andet er, at hvis vi selv har et vigtigt princip, så kunne det da godt være, vi ville diskutere det i forhold til, om de menneskerettigheder er brudt.

Så havde hr. Jens Rohde, som ikke har haft ordet som ordfører, en kort bemærkning, hvor han stillede det spørgsmål, om det nogen sinde havde været brugt. Jamen somme tider lovgiver vi i forhold til, hvad vi forventer kan ske i fremtiden. Det er jo det, der somme tider sker. Der er jo ingen tvivl om, at fremtidige valgkampe i langt højere grad vil blive bestemt af økonomiske midlers anvendelse i forbindelse med valgkampen. Det er der ikke skyggen af tvivl om.

Det kan da også godt være, at forskellige økonomiske interessegrupper og virksomheder vil se en interesse i, at f.eks. bestemte politikere kan blive valgt. Jeg kan da ikke udelukke, at der kan være økonomiske interessegrupper, der er interesseret i, at kulturministeren bliver genvalgt.

De har mulighed for i øjeblikket at give nogle penge til kulturministerens valgkamp, men de har også mulighed for stadig væk, når dette lovforslags ændringsforslag ikke bliver vedtaget, selv at reklamere for kulturministeren. Jeg ved ikke, om det er særlig klogt af dem at gøre det, men det er deres fri ret at sige noget pænt om kulturministeren. Men jeg synes ikke, de skal have en fri ret til at reklamere for kulturministeren.

Der er det så igen – hvis vi kommer endnu tættere på, og så tager vi et helt fiktivt eksempel – at vi kan forestille os, at f.eks. TDC kunne være interesseret i nogle bestemte politikere, der ville fremme deres sag og reklamere for dem, sågar en minister, og så er vi derhenne, hvor vi har tilstande, som vi kender fra andre lande. Det er det, der er pointen i hele det her ændringsforslag, og derfor synes jeg, det er beklageligt, at vi

kommer til at diskutere en hel masse andet, som ikke har med dette lovforslag og dette ændringsforslag at gøre.

Man kan diskutere, om der skulle mere ind – det er vi ikke interesseret i. Vi er ikke interesseret i, at bogforlag ikke skal kunne reklamere, og vi har ikke sagt det, og vi vil ikke have det, for det er en del af den almindelige kommunikationsfrihed. Der sætter vi en grænse.

Vi synes, det er meget beklageligt, at vi ikke helt præcis ... Jo, nu kommer kulturministeren om et øjeblik, og så får vi det svar, kan jeg forstå, som jeg har efterlyst et par gange.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er jo en reel politisk uenighed her. Vi vil ikke som regering indskrænke ytringsfriheden.

Nu er hr. Aage Frandsen vel en af de mest kyndige mediepolitikere overhovedet i Folketinget, så derfor er jeg ked af at må korrigere en enkelt lille ting i hr. Aage Frandsens tale heroppefra. Det er ikke sådan, at man kan købe sig til at reklamere for kulturministeren. Der er spærretid. Det vil sige, at man i en valgkamp ikke vil kunne købe sig til at reklamere for et politisk parti eller bestemte kandidater. Det er blot en enkelt lille korrigerende til hr. Aage Frandsens ellers kyndige oplæg heroppefra.

Men vi er politisk uenige. Vi vil ikke indskrænke ytringsfriheden. Vi vil lave et decideret forbud mod, at politiske partier, arbejdsgiverorganisationer, fagbevægelser og religiøse bevægelser kan indrykke annoncer. Det har vi gjort. Det har vi cementeret, og det er en skærpende af gældende lovgivning.

Kl. 11.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så skal vi vist videre til fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er skammeligt at høre Socialdemokratiet ved ordføreren i dag, men det er jo også ærlig snak. Socialdemokratiets opfattelse af bøger leder jo tanken hen på den hændelse, Danmarks befolkning overværede for 3 år siden. Det var ikke bogbrænding, men det var den socialdemokratiske formand, som rev en bog af Anders Fogh Rasmussen i stykker.

Undskyld, jeg kommer i tanker om det. Men er det ikke det, det handler om? Er det ikke, at Socialdemokratiet er så forbitrede over, at der er